

TIESAS SPRIEDUMS (virspal?ta)

2015. gada 24. febru?r? (*)

L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu – Darba ??m?ju br?va p?rvietošan?s – LESD 45. pants – Vienl?dz?ga attieksme pret darba ??m?jiem nerezidenti?m – Nodok?a priekšroc?ba k? atbr?vojums attiec?b? uz darba dev?ja izmaks?t?m kompens?cij?m – Vienotas likmes veid? pieš?irta priekšroc?ba – Darba ??m?ji, kuru izcelsmes dal?bvalsts nav vi?u darba vietas dal?bvalsts – Nosac?jums par dz?vesvietu noteikt? att?lum? no darba vietas dal?bvalsts robežas

Lieta C?512/13

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Hoge Raad der Nederlanden* (N?derlande) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2013. gada 9. august? un kas Ties? re?istr?ts 2013. gada 25. septembr?, tiesved?b?

C. G. Sopora

pret

Staatssecretaris van Financiën.

TIESA (virspal?ta)

š?d? sast?v?: priekšs?d?t?js V. Skouris [V. Skouris], priekšs?d?t?ja vietnieks K. L?nartss [K. Lenaerts], pal?tu priekšs?d?t?ji A. Tizzano [A. Tizzano], L. Bejs Larsens [L. Bay Larsen] un T. fon Danvics [T. von Danwitz], tiesneši A. Ross [A. Rosas], A. Arabadži?evs [A. Arabadjiev], K. Toadere [C. Toader], M. Safjans [M. Safjan], D. Š?bi [D. Šváby], M. Bergere [M. Berger], A. Prehala [A. Prechal] un K. G. Fernlunds [C. G. Fernlund] (referents),

?ener?ladvok?te J. Kokote [J. Kokott],

sekret?re M. Ferreira [M. Ferreira], galven? administratore,

?emot v?r? rakstveida procesu un 2014. gada 2. septembra tiesas s?di,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

- C. G. Sopora v?rd? – P. Kavelaars, J. Schaap un J. Korving, *belastingadviseurs*,
- N?derlandes vald?bas v?rd? – M. de Ree un M. Bulterman, p?rst?ves,
- Eiropas Komisijas v?rd? – W. Roels un J. Enegren, p?rst?vji,

noklaus?jusies ?ener?ladvok?tes secin?jumus 2014. gada 13. novembra tiesas s?d?,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par noteikumu par darba līgumu brīvību pārvietošanās Eiropas Savienībā interpretāciju.

2 Šis līgums tika iesniegts tiesvedībā starp C. G. Sopora un *Staatssecretaris van Financiën* [Valsts sekretāru finanšu jautājums] par ieinteresētās personas noraidīto pieteikumu par vienotas likmes atbrīvojuma piešķiršanu attiecībā uz kompensāciju saistībā ar vieta darbu Nīderlandē.

Atbilstošs tiesību normas

3 Saskaņā ar 1964. gada Algas nodokļa likuma (*Wet op de loonbelasting 1964*) 2012. gada redakcijas (turpmāk tekstā – “Algas nodokļa likums”) 31. panta 1. punktu ar nodokli apliekamajam darba samaksam ir ietvertas konkrētas kompensācijas, kas tiek izmaksātas darba līgumtīmiem.

4 Tomēr atbilstoši Algas nodokļa likuma 31.a panta 2. punkta e) apakšpunktam kompensācijas var tikt atbrīvotas no šī nodokļa, ja tās ir piešķirtas, lai kompensētu papildu izdevumus, dīvītus par “eksteritoriāliem izdevumiem”, kuri darba līgumtīmam rodas tādēļ, ka viņš laikposmā, kas nepārsniedz astoņus gadus, uzturas ārpus savas izcelsmes valsts.

5 1965. gada 17. maija lēmumā par 1964. gada Algas nodokļa likuma piemērošanu, kas grozīts ar 2010. gada 23. decembra lēmumu, ir noteikti šī likuma piemērošanas noteikumi, sākot no 2012. gada 1. janvāra. Tajā ir paredzēts, ka no algas nodokļa ir atbrīvots “migrācijā darba līgumtīms”, kas šī lēmuma 10.e panta 2. punkta b) apakšpunktā ir definēts šādi:

“citā valstī darbā pieņemts darba līgumtīms, [..]:

1° kuram ir jāpaša kompetence, kādas Nīderlandes darba tirgū nav vai kas tajā ir reti sastopama, un

2° kurš ilgāk par diviem mēnešiem no pēdējā 24 mēnešu laikposma pirms vieta pieņemšanas darbā Nīderlandē ir dzīvojis vairāk nekā 150 [kilometru] attālumā no Nīderlandes robežas, izņemot Nīderlandes teritoriālo jūru un Karalistes ekskluzīvo ekonomisko zonu Likuma par ekskluzīvas ekonomiskas zonas izveidošanu 1. panta izpratnē.”

6 No Tiesas rīcībā esošajiem lietās materiāliem izriet, ka piešķirtās kompensācijas eksteritoriālo izdevumu segšanai, balstoties uz “migrācijā darba līgumtīma” un darba devēja kopīgo pieteikumu, ir atbrīvotas no nodokļiem 30 % apmērā no nodokļa bāzes, turklāt pierādījumu par šo izdevumu esamību nav jāiesniedz (turpmāk tekstā – “vienotas likmes režīms”). Nodokļa bāzi galvenokārt veido samaksa par darbu un eksteritoriālo izdevumu kompensācija. Ja ir radušies lielāki izdevumi, vienmēr ir iespējams iesniegt attiecīgu pierādījumu un saņemt atbrīvojumu no minētās kompensācijas [aplūkšanas ar nodokli] šo izdevumu apmērā. Turklāt, ja citā dalībvalstī pieņemts darba līgumtīms neatbilst nosacījumam par dzīvesvietu vairāk nekā 150 kilometru attālumā no Nīderlandes robežas, viņam arī ir jāsaņem atbrīvojumu no kompensācijas par eksteritoriāliem izdevumiem, par kuru rašanos viņš var iesniegt pierādījumu.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

7 C. G. Sopora tika nodarbināts Nīderlandē no 2012. gada 1. februāra līdz 2012. gada 31. decembrim ar vieta Vācijā reģistrēto darba devēju saistītā sabiedrībā. 24 mēnešu laikposmā pirms vieta pieņemšanas darbā Nīderlandē C. G. Sopora dzīvoja Vācijā mazāk nekā 150 kilometru attālumā no Nīderlandes robežas. Pēc tam, saglabājot savu dzīvesvietu Vācijā, viņš turpina dzīvot Nīderlandē, lai tajā uzturētos kādu laiku no nedēļas.

8 C. G. Sopora un viņa darba devējs lūdz kompetento iestādi piemērot vienotas likmes režīmu.

9 Šī iestāde ar 2012. gada 11. aprīļa lēmumu, kas tika apstiprināts pēc C. G. Sopora iesniegtās sūdzības, secināja, ka C. G. Sopora neatbilst nosacījumam, saskaņā ar kuru viņa dzīvesvietai ilgāk par divām trešdaļām no pēdējo 24 mēnešu laikposma pirms viņa pieņemšanas darbā Nīderlandē bija jābūt vairāk nekā 150 kilometru attālumam no Nīderlandes robežas.

10 Šo lēmumu C. G. Sopora pārsūdzāja *Rechtbank te Breda* (Bredas tiesa). Šī tiesa minēto prasību noraidīja, it īpaši uzskatot, ka prasība par darba ņēmēja dzīvesvietu tādā attālumā no Nīderlandes robežas nav pretēja Savienības tiesībām.

11 C. G. Sopora iesniedza *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) kasācijas sūdzību par *Rechtbank te Breda* nolēmumu.

12 Lēmumu par prejudiciālo jautājumu uzdošanu šī kasācijas instances tiesa apšauba vienotas likmes režīma atbilstību Savienības tiesībām.

13 Vispirms tika norādīts, ka Nīderlandes likumdevējs ir uzsvēris, ka citu dalībvalstu darba ņēmējiem parasti uzturēšanās izdevumi ir lielāki nekā darba ņēmējiem, kas jau sen dzīvo Nīderlandē. Lai novērstu jebkādas strīdus par šo izdevumu apmēru, minētais likumdevējs sēkotnēji esot vēlējis, lai šie pirmie minētie darba ņēmēji jebkurā gadījumā un bez jebkādiem pierādījumiem izmantotu vienotas likmes režīmu.

14 Pēc tam iesniedzējtiesa precīzi iemeslus, kuru dēļ no 2012. gada 1. janvāra tika ieviests kritērijs par vairāk nekā 150 km attālumam no Nīderlandes robežas.

15 Tika norādīts, ka vienotas likmes režīms ir ticis izmantots daudz plašāk, nekā bija paredzēts tās pieņemšanas brīdī, un ka tas radīja konkurences izkropošanu pierobežas teritorijā, nelabvēlīgi ietekmējot Nīderlandē dzīvojošos darba ņēmējus. Šajā dalībvalstī reģistrētajiem darba devējiem bija iespēja izmantot ārpus šīs dalībvalsts dzīvojošus darba ņēmējus, kuriem saistībā ar vienotas likmes režīma piemērošanu tie varēja izmaksēt mazāku algu, vienlaikus viņiem nodrošinot lielāku neto darba samaksu par to pašu darbu. Valsts likumdevējs esot vēlējis novērst šo situāciju, izslēdzot no vienotas likmes režīma piemērošanas darba ņēmējus, attiecībā uz kuriem varēja pieņemt, ka viņiem ir mazāki eksteritoriāli izdevumi vai tie vispār nav, cik tie viņiem katru dienu var doties no savas dzīvesvietas uz darba vietu un atgriezties atpakaļ. Tādējādi likumdevējs ieviesa kritēriju par 150 kilometru līniju attālumam starp darba ņēmēja dzīvesvietu, kas atrodas izcelsmes dalībvalstī, un Nīderlandes robežu. Minētais likumdevējs uzskatīja, ka tad, ja šis attālums būtu lielāks, darba ņēmējs nevarētu katru dienu doties uz savu darba vietu un atgriezties atpakaļ.

16 Iesniedzējtiesas skatījumā valsts likumdevējs ir atzinis, ka attiecībā uz darba ņēmējiem, kas dzīvo izcelsmes dalībvalstī mazāk nekā 150 kilometru attālumā no Nīderlandes robežas, attālums, kas viņus šīr no viņu darba vietas, var būtiski atšķirties. Tomēr tas esot uzskatāms, ka nodokļu administrācijai radītu grūtības ņemt vērā attālumus starp darba vietu, kas atrodas Nīderlandē, un darba ņēmēja dzīvesvietu izcelsmes dalībvalstī pirms viņa pieņemšanas darbā Nīderlandē.

17 Visbeidzot iesniedzējtiesa jautā, vai izraudzētais attāluma kritērijs nošķir salīdzināmas situācijas un, ja tas rada darba ņēmēju brīvas pārvietošanās šķērslis, vai to var attaisnot.

18 Šī dos apstākļos *Hoge Raad der Nederlanden* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai

š?dus prejudici?lus jaut?jumus:

“1) Vai past?v netieša noš?iršana pilson?bas d?? vai darba ??m?ju br?vas p?vietošan?s š??rslis – kam nepieciešams attaisnojums –, ja dal?bvalsts tiesiskaj? regul?jum? “migr?jošiem darba ??m?jiem” ir paredz?ta no nodok?a atbr?votas eksteritori?lu izdevumu kompens?cijas iesp?ja, atbilstoši kurai darba ??m?jiem, kuri laikposm? pirms to pie?emšanas darb? šaj? dal?bvalst? dz?voja ?rvalst?s vair?k nek? 150 kilometru att?lum? no min?t?s dal?bvalsts robežas, neiesniedzot citus pier?d?jumus, var tikt pieš?irta no nodok?a atbr?vota vienotas likmes izdevumu kompens?cija, pat ja š?s kompens?cijas summa p?rsniedz faktiskos eksteritori?los izdevumus, turpretim darba ??m?jam, kurš min?taj? laikposm? dz?voja maz?k? att?lum? no robežas, var tikt pieš?irta no nodok?a atbr?vota kompens?cija vien?gi t?d? apm?r?, kas ietver tikai pier?d?mus faktiskos eksteritori?los izdevumus?

2) Ja atbilde uz pirmo jaut?jumu ir apstiprinoša, vai attiec?gais N?derlandes tiesiskais regul?jums, kas balst?ts uz 1965. gada 17. maija l?mumu par 1964. gada Algas nodok?a likuma piem?rošanu, šaj? gad?jum? balst?s uz prim?riem visp?r?jo interešu apsv?rumiem?

3) Ja ar? uz otro jaut?jumu atbilde ir apstiprinoša, vai min?taj? tiesiskaj? regul?jum? paredz?tais 150 kilometru krit?rijs p?rsniedz to, kas nepieciešams, lai sasniegtu ar to izvirz?to m?r?i?”

Par prejudici?lajiem jaut?jumiem

19 Vispirms ir j?nor?da, ka iesniedz?jtiesas uzdotie jaut?jumi ir par t?das nodok?a priekšroc?bas atbilst?bu Savien?bas ties?b?m, ko dal?bvalsts pieš?ir darba ??m?jiem, kuri pirms darba veikšanas t?s teritorij? dz?voja cit? dal?bvalst? noteikt? att?lum? no t?s robežas. Š? priekšroc?ba izpaužas k? vienotas likmes atbr?vojums no algas nodok?a, ar kuru apliek eksteritori?lu izdevumu kompens?ciju, un t?s apm?rs ir 30 % no nodok?a b?zes, un šiem darba ??m?jiem nav j?pier?da nedz tas, ka šie izdevumi vi?iem ir faktiski radušies, nedz tas, ka šie izdevumi atbilst š?s kompens?cijas summai.

20 T?d?j?di iesniedz?jtiesa, uzdodot šos jaut?jumus, kuri ir j?izskata kop?, b?t?b? jaut?, vai LESD 45. pants ir j?interpret? t?d?j?di, kas tas nepie?auj t?du valsts tiesisko regul?jumu k? pamatliet?, saska?? ar kuru dal?bvalsts darba ??m?jiem, kuri dz?voja cit? dal?bvalst? pirms darba veikšanas t?s teritorij?, ir paredz?jusi pieš?irt nodok?a priekšroc?bu, kas izpaužas k? vienotas likmes atbr?vojums [no nodok?a, ar kuru apliek] eksteritori?lu izdevumu kompens?ciju, ar nosac?jumu, ka šie darba ??m?ji ir dz?vojuši vair?k nek? 150 kilometru att?lum? no t?s robežas.

21 Saska?? ar EKL 45. panta 2. punktu darba ??m?ju br?va p?vietošan?s noz?m?, ka tiek nov?rsta jebk?da dal?bvalstu darba ??m?ju diskrimin?cija pilson?bas d?? attiec?b? uz nodarbin?t?bu, darba samaksu un citiem darba nosac?jumiem.

22 It ?paši Tiesa ir l?musi, ka vienl?dz?gas attieksmes princips darba samaksas jom? k??tu neefekt?vs, ja to var?tu apdraud?t diskrimin?jošas valsts ties?bu normas ien?kuma nodok?a jom? (spriedumi *Biehl*, C?175/88, EU:C:1990:186, 12. punkts, un *Schumacker*, C?279/93, EU:C:1995:31, 23. punkts).

23 Turkl?t saska?? ar past?v?go judikat?ru noteikumi par vienl?dz?gu attieksmi aizliedz ne tikai atkl?tu diskrimin?ciju pilson?bas d??, bet ar? jebkura veida netiešu diskrimin?ciju, kura, piem?rojot t?dus citus noš?iršanas krit?rijus k? dz?vesvietas krit?riju, rada t?du pašu rezult?tu (spriedumi *Sotgiu*, 152/73, EU:C:1974:13, 11. punkts, un *Schumacker*, EU:C:1995:31, 26. punkts).

24 T?tad darba ??m?ju p?vietošan?s br?v?ba, pirmk?rt, aizliedz dal?bvalstij veikt pas?kumu,

kas atbalsta tās teritorijā dzīvojošus darba ņēmējus, ja tie rezultātā tiek atbalstīti valsts pilsoņi, tiešā veidā radot diskrimināciju pilsonības dēļ.

25 Otrkārt, ņemot vērā EKL 45. panta 2. punkta tekstu, saskaņā ar kuru tiek novērsta jebkāda "dalībvalstu darba ņēmēju" diskriminācija pilsonības dēļ, to aplūkojot LESD 26. panta kontekstā, ir jāuzskata, ka minētā brīvība tiepat aizliedz darba ņēmēju nerezidentu diskrimināciju, ja tie atsevišķu dalībvalstu pilsoņiem nepamatoti rada priekšrocības salīdzinājumā ar citu dalībvalstu pilsoņiem.

26 Turklāt pamatlieta aplūkotā tiesiskā regulējuma pārbaudē ir jāņem vērā, ka ar to sasniedzamais mērķis ir atvieglot brīvību pārvietošanos citās dalībvalstīs dzīvojošiem darba ņēmējiem, kuri ir pieņēmuši darba piedāvājumu Nāderlandē un kuriem tiepēc var rasties papildu izdevumi, piešķirot šiem darba ņēmējiem, nevis Nāderlandē jau sen dzīvojošiem darba ņēmējiem vienotas likmes režīma priekšrocību.

27 Nāderlandes likumdevējs, uzskatot, pirmkārt, ka, sākot no konkrēta attāluma starp attiecīgo darba ņēmēju dzīvesvietu, kas atrodas citā dalībvalstī, un viņu darba vietu Nāderlandē, šiem darba ņēmējiem vairs nav iespējams katru dienu doties turp un atpakaļ un tiepēc šie darba ņēmēji principā ir spiesti atrast dzīvesvietu arī Nāderlandē, un, otrkārt, ka no tie izrietošie papildu uzturēšanās izdevumi ir būtiski, ir noteicis šo 150 km attālumu no Nāderlandes robežas un vienotas likmes atbrīvojuma maksimumlo apmēru – 30 % no nodokļa bāzes.

28 Kā norādīts šā sprieduma 6. punktā, no iesniedzējtiesas nolūmuma izriet, ka vienotas likmes režīms neietekmē minētos darba ņēmējus nelabvēlīgi. Ja faktiskie eksteritoriālie izdevumi pārsniedz vienotas likmes maksimumlo robežu – 30 %, viņiem esot jāauts saņemta atbrīvojumu [no nodokļa] attiecībā uz eksteritoriālo izdevumu kompensāciju, iesniedzot attiecīgus pierādījumus, arī tad, ja vienotas likmes režīma piemērošanai paredzētie nosacījumi ir izpildīti.

29 Iesniedzējtiesa vēlas arī uzsvērt, ka saskaņā ar Algas nodokļa likuma 31.a panta 2. punkta e) apakšpunktu paredzēto noteikumu darba ņēmēji, kas neatbilst nosacījumam par dzīvesvietu vairāk nekā 150 km attālumā no Nāderlandes robežas, var saņemt atbrīvojumu [no nodokļa] attiecībā uz faktisko eksteritoriālo izdevumu kompensāciju, iesniedzot attiecīgus pierādījumus. Tomēr šajā gadījumā netiek pieņemta šo izdevumu pārņemšana kompensācija atšķirībā no situācijām, kad tiek piemērots vienotas likmes atbrīvojums no nodokļa, kurš tiek piešķirts neatkarīgi no eksteritoriālo izdevumu faktiskās summas un pat tad, ja tie izdevumu summa ir nulle.

30 Tiepēc šī iet, ka atbrīvojumu no nodokļa attiecībā uz faktisko eksteritoriālo izdevumu kompensāciju var saņemt visi darba ņēmēji nerezidenti, kuru dzīvesvieta atrodas vairāk nekā 150 kilometru vai mazāk attālumā no Nāderlandes robežas. Tomēr šo eksteritoriālo izdevumu deklarēšanas administratīva vienkāršošana, ko rada vienotas likmes režīma priekšrocība, ir paredzēta vienīgi darba ņēmējiem, kas dzīvo vairāk nekā 150 kilometru attālumā no šīs robežas.

31 Tiepat ir skaidrs, ka tiešā veidā vienotas likmes režīma priekšrocību nevar saņemt lielākā daļa Beļģijas darba ņēmēju, kā arī daļa no Vācijas, Francijas, Luksemburgas un Apvienotās Karalistes darba ņēmējiem.

32 Vienotas likmes veidā piešķirtai nodokļa priekšrocībai, kurai ir jāaptver situācijas, kurās nenoliedzami ir izpildīti šīs priekšrocības saņemšanai izvirzītie materiālie nosacījumi, ir raksturīgs, ka pastāv citas situācijas, kurās dažādu iemeslu dēļ šie nosacījumi arī ir izpildīti, turklāt šājs situācijās, iesniedzot attiecīgus pierādījumus, rodas tiesības uz šo priekšrocību.

33 Lai gan administratīva rakstura apsvērumi nevar attaisnot dalībvalsts atkāpšanos no

Savienības tiesību noteikumiem (spriedums *Terhoeve*, C-18/95, EU:C:1999:22, 45. punkts), no Tiesas judikatūras arī izriet, ka dalībvalstīm nevar liegt iespēju īstenot likumgodos mērķus, ieviešot noteikumus, kuru izpildi kompetēšs iestādes var viegli uzraudzēt un kontrolēt (skat. spriedumus Komisija/Itālija, C-110/05, EU:C:2009:66, 67. punkts; *Josemans*, C-137/09, EU:C:2010:774, 82. punkts, un Komisija/Spānija, C-400/08, EU:C:2011:172, 124. punkts).

34 Tas vien, ka ir noteikti ierobežojumi attiecībā uz darba ņēmēju dzīvesvietu un piešķiramā atbrīvojuma maksimālā robeža, par pamatu ņemot attiecīgi Nīderlandes robežu un nodokļa bāzi, pat ja tiem, kā norāda iesniedzējtiesa, katrā ziņā ir aptuvens raksturs, pats par sevi nevar radīt netiešu diskrimināciju vai darba ņēmēju brīvas pārvietošanās šķērslis. Tas tātad ir vāļ jo vairāk tad, ja, kā šajās lietās, vienotas likmes režīmam ir labvēlīga ietekme uz darba ņēmējiem, kuri to izmanto, ciktāl tas ievērojami samazina administratīvās darbības, kas šiem darba ņēmējiem jāveic, lai saņemtu atbrīvojumu [no nodokļa] attiecībā uz eksteritoriālo izdevumu kompensāciju.

35 Taču citādi varētu būt, ja minētie ierobežojumi – tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai – būtu noteikti tādējādi, ka vienotas likmes režīms sistemātiski izraisītu nepāprotamu faktisko eksteritoriālo izdevumu pārņēmēju kompensāciju.

36 ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka LESD 45. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj tādai valsts tiesisko regulējumu kā pamatlīti, saskaņā ar kuru dalībvalsts darba ņēmējiem, kuri pirms darba veikšanas tās teritorijā dzīvoja citā dalībvalstī, paredz piešķirt nodokļa priekšrocību kā vienotas likmes atbrīvojumu attiecībā uz eksteritoriālu izdevumu kompensāciju līdz 30 % no nodokļa bāzes, ar nosacījumu, ka šie darba ņēmēji ir dzīvojuši vairāk nekā 150 km attālumā no tās robežas, izņemot – un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai –, ja šie ierobežojumi ir tikuši noteikti tādējādi, ka šis atbrīvojums sistemātiski izraisa nepāprotamu faktisko eksteritoriālo izdevumu pārņēmēju kompensāciju.

Par tiesāšanās izdevumiem

37 Attiecībā uz pamatlīti pusēm šīs tiesvedības ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tātad lemjam par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

LESD 45. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj tādai valsts tiesisko regulējumu kā pamatlīti, saskaņā ar kuru dalībvalsts darba ņēmējiem, kuri pirms darba veikšanas tās teritorijā dzīvoja citā dalībvalstī, paredz piešķirt nodokļa priekšrocību kā vienotas likmes atbrīvojumu attiecībā uz eksteritoriālu izdevumu kompensāciju līdz 30 % no nodokļa bāzes, ar nosacījumu, ka šie darba ņēmēji ir dzīvojuši vairāk nekā 150 km attālumā no tās robežas, izņemot – un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai –, ja šie ierobežojumi ir tikuši noteikti tādējādi, ka šis atbrīvojums sistemātiski izraisa nepāprotamu faktisko eksteritoriālo izdevumu pārņēmēju kompensāciju.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – holandiešu.